

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžr/104/2014
Identifikačné číslo spisu: 7013201172
Dátum vydania rozhodnutia: 23.11.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Kováčová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:7013201172.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a z členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Kataríny Benczovej v právnej veci navrhovateľky: H. E., bytom X. XX, X., proti odporcovi: Okresný úrad Košice, katastrálny odbor, so sídlom Južná trieda 82, Košice, za účasti 1.) Bc. Z. Š., bytom S. XX, J., 2.) J. H., bytom F. XX, U., 3.) J.. D. T., bytom U. XX, X. a 4.) J. H., bytom U. XX, X., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. V 1257/2011 z 11. júla 2013, konajúc o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 2Sp/40/2013-18 z 10. júna 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 2Sp/40/2013-18 z 10. júna 2014 p o t v r d z u j e.

Navrhovateľke a účastníkom konania náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach (ďalej v texte rozhodnutia aj „krajský súd“) postupom podľa § 250q ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) potvrdil rozhodnutie Okresného úradu Košice č. V 1257/2011 z 11. júla 2013, ktorým podľa § 31 ods. 3 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam v znení neskorších predpisov (ďalej len „katastrálny zákon“ alebo „zák. č. 162/1995 Zb.“) zamietol návrh na vklad vlastníckeho práva a vecného bremena podľa darovacej zmluvy a zmluvy o zriadení vecného bremena k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v katastrálnom území Y. J., vedené správou katastra X. X pre okres X. X, obec X. - Y., zapísaných na liste vlastníctva č. XXX ako pozemok registra CKN 2147/1, záhrady o výmere 326 m², pozemok registra CKN 2148, zastavané plochy a nádvoria o výmere 148 m² vo veľkosti ideálneho spoluvlastníckeho podielu 1. V článku IV zmluvy je dohodnuté vecné bremeno spočívajúce v práve daryne a oprávnenej z vecného bremena na doživotné užívanie darovaných nehnuteľností. Vo svojom rozhodnutí vychádzal z podkladov pripojených v administratívnom spise odporcu a zistil, že dňa 22.02.2011 bol odporcovi doručený návrh na vklad vlastníckeho práva, ktorý podali účastníčky darovacej zmluvy a zmluvy o zriadení vecného bremena Ž. H. ako daryňa a

oprávnená z vecného bremena a H. E. ako obdarovaná a povinná z vecného bremena. Prílohou tohto návrhu bola darovacia zmluva a zmluva o zriadení vecného bremena uzavretá medzi účastníkmi dňa 03.02.2011. Predmetom darovacej zmluvy boli nehnuteľnosti uvedené vyššie. Odporca uznesením zo dňa 23.03.2011 č.k. V 1257/2011 podľa § 31a písm. c) katastrálneho zákona konanie prerušil na dobu 30 dní z dôvodu, že bolo potrebné, aby podieloví spoluvlastníci predmetných nehnuteľností dodatkom pristúpili k článku IV zmluvy ako povinní z vecného bremena a do článku III bolo potrebné doplniť záložné právo v prospech Štátnej sporiteľne v Košiciach - RIII295/64. Navrhovateľka odporcovi oznámila, že daryňa a oprávnená z vecného bremena Ž. H. dňa XX.XX.XXXX zomrela a z toho dôvodu upravila návrh tak, že k povoleniu vkladu v časti zmluvy o zriadení vecného bremena nedôjde, pretože zanikol subjekt práva. Odporca po zistení okruhu dedičov po poručiteľke Ž. H. ich vyzval, aby sa dostavili na správu katastra za účelom zosúladenia zmluvy. Keďže účastníci nevykonali opravu zmluvy, teda zo zmluvy nevypustili ustanovenia týkajúce sa dohody o zriadení vecného bremena, odporca dospel k záveru, že neboli splnené podmienky na vklad vecného bremena. Následne odporca návrh na vklad vlastníckeho práva a vecného bremena napadnutým rozhodnutím zamietol.

Krajský súd konštatoval, že predmetom konania je posúdenie zákonnosti napadnutého rozhodnutia, t.j. či odporca v súlade so zákonom zamietol návrh na vklad vlastníckeho práva a vecného bremena na základe darovacej zmluvy a zmluvy o zriadení vecného bremena zo dňa 3. februára 2011. Uviedol, že povinní z vecného bremena musia byť vlastníkom danej nehnuteľnosti. Daryňa ako oprávnená z vecného bremena v zmluve zo dňa 03.02.2011 darovala obdarovanej svoj podiel na prevádzaných nehnuteľnostiach vo veľkosti 1, avšak súčasťou zmluvy o darovaní je aj zriadenie vecného bremena k nehnuteľnostiam ako k jednotnému celku, nakoľko vecné bremeno sa nedá zriadiť len k určitému podielu na nehnuteľnosti. Zároveň uviedol, že nie je možné zmluvne zaviazať tretie osoby ako osoby povinné z vecného bremena bez ich výslovného súhlasu. V prípadoch keď vecné bremeno zaťažuje celú nehnuteľnosť a táto nehnuteľnosť je v podielovom spoluvlastníctve, vyžaduje sa, aby všetci spoluvlastníci boli účastníkmi zmluvy, nestačí len ich súhlas. Krajský súd uviedol, že nakoľko platná právna úprava neumožňuje odporcovi rozhodnúť len o časti návrhu na vklad do katastra, teda len o návrhu na vklad darovacej zmluvy vynímajúc zmluvnú dohodu o zriadení vecného bremena medzi účastníkmi zmluvy, návrh na vklad nie je možné z časti zamietnuť a z časti povoliť. Na uvedené nemá vplyv ani objektívna právna skutočnosť, ktorou je smrť daryne, ktorú zmluvné strany nemohli vopred predpokladať, nakoľko z takejto zmluvy kombinovaného typu nemôžu vzniknúť vecno-právne následky. Z uvedeného dôvodu považoval krajský súd za bezpredmetnú námietku navrhovateľky o nedodržaní zákonnej lehoty na vydanie rozhodnutia na strane odporcu, v dôsledku čoho medzičasom nastala smrť daryne. K námietke navrhovateľky o dvoch samostatných právnych úkonoch a samostatných zmluvách s poukazom na vyrubený poplatok v správnom konaní krajský súd uviedol, že výška správneho poplatku zaplatená v kolkových známkach vo výške 117 Eur pozostáva z výšky poplatku vo výške 66 Eur za návrh na začatie konania o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľnosti podľa položky 11 a/ prílohy k zákonu č. 145/1995 Z.z. o správnych poplatkoch. Ak sú predmetom návrhu na vklad do katastra nehnuteľností právne vzťahy z viacerých druhov právnych úkonov, poplatok sa vyberie za každý právny úkon osobitne podľa položky znížený o 15 Eur. K námietke navrhovateľky o svojoľnom rozšírení okruhu účastníkov katastrálneho konania zo strany odporcu krajský súd uviedol, že sa jedná o právne nástupníctvo, t.j. po poručiteľke vstupujú do jej majetkových práv a povinností jej zákonní dediči. Krajský súd v Košiciach po prieskume zákonnosti napadnutého rozhodnutia procesného postupu predchádzajúceho jeho vydaniu skonštatoval, že odporca vykonal dostatočné dokazovanie, na základe dokazovania správne zistil skutkový stav a vyvodil z neho správny právny názor. Z uvedených dôvodov súd napadnuté rozhodnutie potvrdil ako zákonné podľa § 250q ods. 2 O.s.p. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. tak, že neúspešnej navrhovateľke náhradu trov konania nepriznal.

Proti rozsudku krajského súdu podala v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľka z dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. a), b) a f) O.s.p. v spojení so znením § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p., pretože podľa jej názoru napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, z nesprávneho ustanovenia právneho predpisu a nedostatočného zistenia skutkového stavu, krajský súd neprihliadal na vec komplexne a svoje rozhodnutie oprel výlučne o právnu úpravu navonok odôvodňujúcu jeho

správnosť a zákonnosť. Uviedla, že spoločne s darcyňou a oprávnenou z vecného bremena Ž. H.K. boli majoritné podielníčky spoločnej nehnuteľnosti a preto pri nakladaní so spoločnou nehnuteľnosťou, do ktorého bezpochyby patrilo aj zriadenie vecného bremena, nepotrebovali súhlas minoritných podielových spoluvlastníkov. V súvislosti s poplatkovou povinnosťou uviedla, že považuje za neprípustné, aby odporca (štátny orgán) rozhodol nezákonným spôsobom totožne o dvoch relatívne samostatných právnych úkonoch, dovoľavajúc sa pritom skutočnosti, že pri jednom z nich neboli splnené zákonné predpoklady pre rozhodnutie pozitívne. Podľa navrhovateľky je nezmyselné, že subjekt oprávnený zo zriadenia vecného bremena zanikol a teda zostávajúci podieloví spoluvlastníci spoločných nehnuteľností nikdy neboli a už ani nebudú v tomto smere na svojich právach a právom chránených záujmoch dotknutí. Uviedla, že prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam bol podmienený zriadením vecného bremena v prospech darcyne, čo v prípade ďalšieho zotrvávania na ničím neodôvodnenej požiadavke súhlasu ostatných podielových spoluvlastníkov na spoločnej nehnuteľnosti by tých zaväzovala povinnosť bez poskytnutia relevantného protiplnenia. Navrhovateľka na základe uvedeného mala za to, že rozhodnutie o zamietnutí návrhu na vklad, ako aj konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu sú postihnuté vadami spôsobujúcimi nezákonnosť rozhodnutia o zamietnutí návrhu na vklad. Z uvedených dôvodov navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil na ďalšie konanie.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľky písomne vyjadril a žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu potvrdil v celom jeho rozsahu a odvolanie navrhovateľky zamietol. Ďalej uviedol, že zotrváva na dôvodoch obsiahnutých v rozhodnutí o zamietnutí návrhu na vklad vlastníckeho práva a vecného bremena zo dňa 11.07.2013 pod č. k. V 1257/2011.

Dňom 1.6.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len SSP), ktorý upravuje v § 1 a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho v správnom súdnictve, b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté predom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov (§ 492 ods. 2 SSP).

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nie je možné priznať úspech.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, O.s.p.).

Podstatou správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní, pričom ide o právny inštitút, ktorý umožňuje, aby sa každá osoba, ktorá sa cíti byť rozhodnutím či postupom orgánu verejnej správy poškodená, dovolala súdu ako nezávislého orgánu a vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami ako ten, o koho práva v konaní ide.

Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.).

Úlohou krajského súdu v predmetnej veci bolo postupom podľa ustanovení tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (upravujúcej rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam správnych orgánov - § 250l a nasl. O.s.p.) rozhodnúť o opravnom prostriedku

navrhovateľky proti neprávoplatnému rozhodnutiu odporcu, ktorým podľa § 31 ods. 3 zákona č. 162/1995 Z.z. zamietol návrh na vklad vlastníckeho práva a vecného bremena podľa darovacej zmluvy a zmluvy o zriadení vecného bremena, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území Severné mesto, vedené správou katastra X. X pre okres X. X, obec X. - Y., zapísané na liste vlastníctva č. XXX ako pozemok registra CKN 2147/1, záhrady o výmere 326 m², pozemok registra CKN 2148, zastavané plochy a nádvoria o výmere 148 m² vo veľkosti ideálneho spoluvlastníckeho podielu 1.

Podľa § 4 ods. 1 katastrálneho zákona práva k nehnuteľnostiam sa do katastra zapisujú vkladom práv k nehnuteľnostiam do katastra (ďalej len „vklad“), záznamom práv k nehnuteľnostiam do katastra (ďalej len „záznam“) a poznámkou o právach k nehnuteľnostiam v katastri (ďalej len „poznámka“).

Podľa § 5 ods. 1 katastrálneho zákona, vklad je úkon okresného úradu; vkladom vzniká, mení sa alebo zaniká právo k nehnuteľnostiam.

Podľa § 22 ods. 5 katastrálneho zákona, v katastrálnom konaní sa postupuje podľa všeobecných predpisov o správnom konaní, ak tento zákon alebo iný zákon neustanovuje inak.

Podľa § 28 ods. 1 katastrálneho zákona práva k nehnuteľnostiam zo zmlúv uvedené v § 1 ods. 1 sa zapisujú do katastra vkladom, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 29 katastrálneho zákona vklad podľa § 28 možno vykonať iba na základe právoplatného rozhodnutia okresného úradu.

Podľa § 31 ods. 1 katastrálneho zákona, okresný úrad preskúma zmluvu z hľadiska, či obsahuje podstatné náležitosti zmluvy, či je úkon urobený v predpísanej forme, či je prevodca oprávnený nakladať s nehnuteľnosťou, či sú prejavy vôle dostatočne určité a zrozumiteľné, či zmluvná voľnosť alebo právo nakladať s nehnuteľnosťou nie sú obmedzené, či zmluva neodporuje zákonu, či zákon neobchádza a či sa neprieči dobrým mravom. Pri rozhodovaní o vklade prihliada okresný úrad aj na skutkové a právne skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu.

Podľa § 31 ods. 3 katastrálneho zákona, ak sú podmienky na vklad splnené, okresný úrad vklad povolí; inak návrh zamietne.

Podľa § 31 ods. 7 katastrálneho zákona, okresný úrad doručí rozhodnutie o zamietnutí vkladu všetkým účastníkom konania. Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie. Odvolanie sa podáva na okresnom úrade, ktorý rozhodnutie vydal, v lehote 30 dní odo dňa jeho doručenia. Ak okresný úrad podanému odvolaniu nevyhoví v celom rozsahu, o odvolaní rozhodne súd.

Podľa § 151o ods. 1 Občianskeho zákonníka, vecné bremená vznikajú písomnou zmluvou, na základe závetu v spojení s výsledkami konania o dedičstve, schválenou dohodou dedičov, rozhodnutím príslušného orgánu alebo zo zákona. Právo zodpovedajúce vecnému bremenu možno nadobudnúť tiež výkonom práva (vydržaním); ustanovenia § 134 tu platia obdobne. Na nadobudnutie práva zodpovedajúceho vecným bremenám je potrebný vklad do katastra nehnuteľností.

Podľa § 151p ods. 4 Občianskeho zákonníka, ak právo zodpovedajúce vecnému bremenu patrí určitej osobe, vecné bremeno zanikne najneskôr jej smrťou alebo zánikom.

Predmetom odvolacieho konania v posudzovanej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie odporcu, ktorým zamietol návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra na základe darovacej zmluvy a zmluvy o zriadení vecného bremena, a preto odvolací súd preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie správneho orgánu a konanie mu prechádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd prvého stupňa vypořiadal so všetkými námietkami uvedenými v opravnom prostriedku

a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia správneho orgánu.

Podľa § 22 ods. 1, , katastrálneho zákona v katastrálnom konaní sa zapisujú práva k nehnuteľnostiam, rozhoduje sa o zmenách hraníc katastrálnych území, o prešetrovaní zmien údajov katastra, o oprave chýb v katastrálnom operáte a o obnove katastrálneho operátu. Na katastrálne konanie je príslušná správa katastra, v územnom obvode ktorej sa nachádza nehnuteľnosť. V katastrálnom konaní sa postupuje podľa všeobecných predpisov o správnom konaní (zákon č. 71/1967 Zb. - ďalej len správny poriadok), ak tento zákon alebo iný zákon neustanovuje inak.

Podľa § 3 ods. 1 správneho poriadku správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

Podľa § 32 ods. 1 a správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správneho orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Najvyšší súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania navrhovateľky vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu, pričom nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení rozsudku prvostupňového súdu. Preto sa s ním stotožňuje považujúc pritom za nadbytočné opakovať pre účastníkov známe fakty a skutkové okolnosti prejednáwanej veci.

Najvyšší súd považuje za potrebné zdôrazniť nasledovné:

Predpokladom povolenia vkladu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti do katastra nehnuteľností na základe zmluvy je splnenie zákonných podmienok ustanovených v § 31 ods. 1 katastrálneho zákona.

Podľa čl. 1 ods. 1 Ústavy SR Slovenská republika je právnym štátom. Neoddeliteľným atribútom právneho štátu je právna istota a spravodlivosť (pozri nálezy Ústavného súdu SR napr. I. ÚS 17/99, I. ÚS 54/02).

Podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy SR štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktoré ustanoví zákon.

Z citovaných ustanovení Ústavy SR vyplýva, že v právnom štáte sa orgánu verejnej moci neponecháva na úvahu, či uplatní kompetenciu, ktorú mu priznáva ústava alebo zákon. Preto je povinnosťou každého orgánu verejnej moci konať, uplatniť svoju kompetenciu vždy a v celom rozsahu.

Katastrálny zákon v právnej norme § 4 ods. 1 ustanovuje, že práva k nehnuteľnostiam sa do katastra zapisujú vkladom práv k nehnuteľnostiam do katastra.

Správa katastra je ako orgán štátnej správy súčasťou výkonnej moci štátu a je v jej kompetencii rozhodovať, či sú splnené podmienky na povolenie zápisu práv k nehnuteľnostiam do katastra na základe vkladu práv k nehnuteľnostiam. Na konanie o povolenie vkladu je miestne príslušná tá správa katastra, v ktorej obvode sa nachádza nehnuteľnosť.

Vkladové konanie ako návrhové správne konanie sa začína na návrh účastníka konania, pričom katastrálny zákon zakotvuje jednak obligatórne náležitosti návrhu, na základe ktorého sa vkladové konanie začína, ako aj príkladmo prílohy návrhu, ktoré má účastník vkladového konania spolu s návrhom na povolenie vkladu predložiť.

V priebehu vkladového konania správa katastra ako správny orgán posudzuje podstatné náležitosti príslušného zmluvného typu a to z hľadiska kritérií, ktoré sú príkladmo uvedené v ustanovení § 31 ods. 1 a 2 katastrálneho zákona a predmetnú zmluvu posudzuje aj v intenciách ustanovenia § 42 ods. 1 a 2 uvedeného zákona.

To znamená, že vkladové konanie predstavuje rozhodovací procesný postup, pri ktorom správa katastra ako správny orgán na základe predložených písomných podkladov podľa § 31 ods. 1 a 2 katastrálneho zákona a § 42 ods. 1 a 2 posudzuje všetky skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu. Výsledkom tohto rozhodovacieho procesného postupu je rozhodnutie o povolení vkladu alebo rozhodnutie o zamietnutí návrhu na vklad.

Správny orgán v danej veci správne zameral svoju pozornosť pri posudzovaní všetkých zákonných náležitostí predloženej darovacej zmluvy a zmluvy o zriadení vecného bremena s príslušnými listinami, či sú splnené zákonné podmienky povolenia vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností.

Aj podľa názoru najvyššieho súdu odporca postupoval správne, keď vyzval navrhovateľku na odstránenie zistených nedostatkov, nakoľko vecné bremeno sa nedá zriadiť len k určitému podielu na nehnuteľnosti. Ako správne poukázal správny orgán v napadnutom rozhodnutí, zriadenie vecného bremena by bolo možné len v prípade, ak by ďalší podieloví spoluvlastníci uvedených nehnuteľností pristúpili k článku VI zmluvy ako povinní z vecného bremena. Nie je možné zmluvne zaviazať tretie osoby ako osoby povinné z vecného bremena bez ich výslovného súhlasu. Najvyšší súd dáva do pozornosti, že vecné bremeno síce vzniká písomnou zmluvou, ale ako také vyvoláva právne účinky až vkladom do katastra nehnuteľností.

Správny orgán v rámci katastrálneho konania na základe návrhu na vklad bol povinný skúmať splnenie podmienok pre vklad vlastníckeho práva na základe darovacej zmluvy, ako aj pre vklad na základe zmluvy o zriadení vecného bremena.

Odporca pred povolením vkladu vlastníckeho práva bol povinný preskúmať predloženú zmluvu ako celok; právna úprava neumožňovala rozhodnúť len o časti zmluvy, t.j. v danom prípade povoliť vklad do katastra nehnuteľnosti iba v časti zmluvy týkajúcej sa vlastníckeho práva k nehnuteľnosti. Smrť účastníka právneho úkonu nemôže byť sama o sebe dôvodom pre zamietnutie návrhu na vklad, pretože prejav vôle, ktorý spĺňa všetky náležitosti ustanovené právnym poriadkom je platný a účinný aj po jeho smrti a zaväzuje právnych nástupcov. Námietku navrhovateľky, že smrť Ž. H. nastala až po uplynutí zákonnej lehoty na rozhodnutie vo veci samej považuje najvyšší súd za irelevantnú.

Ustanovenie § 31 ods. 3 katastrálneho zákona zaväzuje správny orgán rozhodnúť o návrhu na vklad ako o celku. Keďže správny orgán nemohol zapísať vecné bremeno v prospech oprávneného a ďalší podieloví spoluvlastníci nepristúpili k zmluve ako povinní z vecného bremena, nemohol vyhovieť ani návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností a bol povinný tento návrh ako celok zamietnuť. Dôležité je tiež poukázať na skutočnosť, že pre správny orgán je rozhodujúci skutkový a právny stav v čase rozhodovania o povolení vkladu.

V dôsledku uvedeného neboli v danej veci splnené zákonné podmienky podľa § 31 katastrálneho zákona,

a preto príslušný orgán katastra správne rozhodol, keď návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľnosti zamietol.

Najvyšší súd zistil, že odvolanie navrhovateľky neobsahuje žiadne nové právne relevantné tvrdenia a dôkazy, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. a § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že navrhovateľke, ktorá v tomto konaní nemala úspech ich náhradu nepriznal a odporcovi náhrada trov zo zákona neprináleží (§ 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p, § 250k ods.1 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.